

Setne I

„[...]Ty mě tedy zlobíš! Jestliže nemám žádné (další) dítě po těchto dvou, je zákonné nechat jedno sezdat s druhým? Dám Naneferkaptaha oženit s dcerou generála a Ihveret dám provdat za syna jiného generála, aby se naše rodina rozrostla.’

Nastal čas, kdy se pořádala oslava před faraonem, Ž.P.Z. Přišli za mnou a vzali mě na tu oslavu,[...byla] jsem velmi smutná a nejednala jsem tak, jako dříve. Farao mi řekl:

„Ihveret, to ty jsi je poslala ke mně s těmi bláznivými slovy: ‚Nech mě provdat se za [Naneferkaptaha, mého] staršího [bratra]!’?‘

Odpověděla jsem mu:

„Dej mne provdat za syna generála a on sám nechť si vezme dceru jiného generála, aby se naše rodina rozrostla!’

Zasmála jsem se, a faraos se (také) zasmál. [...]

Faraos, Ž.P.Z [řekl] představenému paláce:

„Ať Ihveret dovedou dnes v noci do Naneferkaptahova domu! Nechť je s ní přineseno vše krásné!’

Dovedli mě jako manželku do Naneferkaptahova domu. Faraos mi dal přinést dary ze stříbra a zlata. Všichni lidé královského (Ž.P.Z.) paláce mi (je) nechali přinést. Naneferkaptah se mnou strávil hezký den. Přivítal všechny lidi královského(Ž.P.Z.) paláce. Ulehl se mnou v té jmenované noci. Shledal mne [přitažlivou (?). Vyspal se] se mnou znovu. Milovali jsme se navzájem.

Nadešel čas mé menstruace, ale já jsem nekrvácela. Oznamili to faraonovi, Ž.P.Z. Jeho srdce bylo velmi potěšeno.

Faraos, Ž.P.Z.,[mi] dal přinést mnoho věcí [...] Dal mi přinést dary ze stříbra, zlata a královského plátna, které byly velmi krásné. Když přišel můj den porodu, porodila jsem tohoto chlapce, jenž je před tebou a jehož zvou jménem Merib. Dali ho zapsat do matriky Domu života.

[...] Naneferkaptah, můj bratr, [neměl] na práci vůbec nic jiného, než procházet se po menoferském pohřebišti a číst nápisy v hrobkách faraonů, stélách písařů Domů života a nápisy na [...] velmi za/pro/kvůli texty/ům.

Poté se konalo Ptahovo procesí. Naneferkaptah se vydal do chrámu vzývat (boha). Připojil se k procesí a četl nápisy na schránkách bohů. [Přišel] k němu [kněz] a smál se. Naneferkaptah mu řekl:

„Proč se mi směješ? ‘

Řekl:

„Nesměji se tobě. Směji se, protože čteš nápisy, které nemají [smysl].[Pokud si] přeje[š] číst texty, pojď se mnou. Nechám tě přivést na místo, kde je ten svitek, který sepsal Thovt svou vlastní rukou, když sestoupil dolů za bohy. Jeho obsahem jsou dvě psané formule. Když [přečteš] první

formuli, ovládneš(?) nebe, zemi, podsvětí, hory a moře, a zjistíš vše, co si budou říkat ptáci na nebi a hadi. Uvidíš na ryby ve vodě, ačkoli nad [nimi bude 21 božských loktů vody]. Když přečteš druhou formuli, ocitneš se v podsvětí, ačkoli budeš stále ve své pozemské podobě; uvidíš Rea, jak vychází na obloze spolu se svým Devaterem a s měsícem, který září.'

Naneferkaptah mu řekl:

„Ó, nechť žije!¹ Dej, ať mi řeknou, co by sis přál, a já to pro tebe nechám udělat, a pošli mě na místo, kde je ten svitek.'"

Kněz řekl Naneferkaptahovi:

„[Pokud si přeješ, abych tě poslal na místo, kde je ten svitek,] musíš mi dát sto stříbrných na můj pohřeb a musíš způsobit, ať pro mne mé dva syny jmenují kněžími bez daňové povinnosti.'"

Naneferkaptah zavolal sluhu a nechal knězi dát sto stříbrných. Nechal zhotovit záznamy [pro jeho] dva syny a nechal je jmenovat [kněžími bez daňové povinnosti].

Kněz řekl Naneferkaptahovi:

„Onen papyrus je uprostřed vod v Koptu uvnitř železné skříňky. Ta železná skříňka je [ve] skříňce [z mědi], [ta skříňka z mědi je] ve skříňce z borového dřeva, ta skříňka z borového dřeva je ve skříňce ze slonoviny a ebenového dřeva, ta skříňka ze slonoviny a ebenového dřeva je ve [skříňce ze stříbra], [ta skříňka ze stříbra je] ve skříňce ze zlata, a v ní je ten svitek, přičemž kolem té skříňky, v níž je ten svitek, jsou všemožní hadi, štíři a červi, a [kolem] té jmenované skříňky je [had věčnosti].'

V okamžiku, kdy to ten kněz [... Nanefer]kaptahovi řekl, neměl tento stání. A když vyšel z chrámu, [vyprávěl mi] vše, [co se mu stalo]. [Řekl] mi:

„Půjdu do Koptu a přinesu ten svitek, vydám se na sever [bez v]áhání!'

Pak jsem spílala tomu knězi:

„Nechť tě Neit prokleje, [knězi]! Řekl jsi mu ta [...přinesl jsi mi] svár, přinesl jsi mi zmatek.

V oblasti Théb to teď nalézám / shledávám [...].'

[Mluvila] jsem s Naneferkaptahem, abych mu zabránila jít do Koptu. [Ne]poslechl mě však, šel k [faraonovi] [a vyprávěl fara]onovi úplně o všem, co mu ten kněz řekl.

Faraon mu řekl:

„Co je to [...].?'

Řekl mu:

„Ať je mi dána faraonova loď i s výbavou! Odve[du] Ihveret, [svou ženu a Meriba, svého] chlapce, s sebou na jih! Přinesu ten svitek bez váhání!'

[Dali mu] faraonovu loď i s výbavou. Nalodili jsme se na ni, pluli jsme a dorazili jsme do [Koptu...] Esetinými kněžími Koptu a Esetiným veleknězem.

---

¹ Údajně děkovaná formule.

Přišli dolů k nám a bez váhání předstoupili před Naneferkaptaha. Jejich ženy přišly dolů ke mně samotné [...] chrám Esety a Harpokrata. Naneferkaptah nechal přinést dobytek, drůbež a víno. Vykonal zápalnou oběť a úlitbu před Esetou z Koptu a Harpokratem. Vzali nás do domu, který byl velmi krásný. [...] Naneferkaptah strávil 4 dny slavením s kněžími Esety z Koptu, zatímco manželky kněží Esety slavily se mnou.

Když nastalo ráno našeho pátého dne, nechal si Naneferkaptah [přinést] čistý [vosk]. Vyrobil (z něj) loď, která byla plná veslařů a námořníků. Odrecitoval nad nimi zaklínadlo, oživil je, dal jim dech a hodil je do vody. Naplnil faraonovu loď pískem [... nastoupil] na palubu.

Já jsem seděla na břehu vod Koptu, řka:

„Zjistím, co se s ním stane.“

Řekl: „Veslaři, dovezte mne na místo, [kde] je ten svitek!“

[Pluli s ním v noci] i ve dne. Za tři dny k němu dorazil.

Hodil před sebe písek a v řece vznikla díra. Nalezl na místě, kde byl ten svitek, ar hadů, štirů a všelijaké havěti. Okolo zmiňované skříňky našel hada věčnosti. Vyřkl kouzlo nad arem hadů, štirů a všelijaké havěti, která byla okolo té skříňky. Nenechal je vzlétnout.

Šel k místu, kde byl had věčnosti, a bojoval s ním. Zabil jej, ale on (o)žil a vzal na sebe znovu svou podobu. Bojoval s ním (tedy) podruhé, zabil jej znovu, ale on opět (o)žil. Bo[joval s ním tedy p]otřetí a rozsekl ho na dva kusy. Nasypal písek mezi jeden a [druhý kus ...] a on už se nikdy nedal dohromady.

Naneferkaptah šel na místo, kde byla ta skříňka. [Zjistil, že to je skříňka] ze železa. Otevřel ji a našel skříňku z mědi. Otevřel ji a našel skříňku z borového dřeva. Otevřel ji a našel skříňku ze slonoviny a ebenového dřeva. [Otevřel ji a našel skříňku ze] stříbra. Otevřel ji a našel skříňku ze zlata. Otevřel ji a uvnitř našel onen svitek.

Vyndal svitek ze zlaté skříňky, přečetl z něj magickou formuli [... nebe, zemi, podsvětí,] hory a moře. Zjistil, co si mezi sebou povídají ptáci na nebi, ryby ve vodě a dobytek v horách. Přečetl jiné kouzlo a spatřil Rea, jak vychází na nebi spolu se svým Devaterem, měsíc, jak září, a hvězdy v jejich podobách. Spatřil ryby ve vodě, ačkoli nad jejich hlavami bylo 21 božích loktů vody. Přečetl kouzlo k [...]

Řekl veslařům: „Dovezte mne na místo, [odkud jsme vypluli]!“

Veslovali s ním ve dne v noci. Dorazil ke mně, (tedy) na místo, kde jsem byla. [... Nalezl mne ...] na břehu řeky v Koptu, přičemž jsem nepila, [nejedla] a vůbec nic jsem nedělala. Byla jsem ve stavu člověka, který dorazil do mumifikační dílny.

Řekla jsem Naneferkaptahovi:

„Ukaž mi ten svitek, kvůli kterému jsme utrpěli ta velká příkoří!“

Dal mi ten svitek do ruky. Přečetla jsem z něj jednu formuli a očarovala jsem nebe, zemi, podsvětí,

hory a vody, a zjistila jsem vše, co si povídali všichni ptáci na nebi, ryby ve vodě a dobytek. Přečetla jsem jinou formuli a uviděla jsem Rea, jak vychází na obloze spolu se svým Devaterem. Uviděla jsem měsíc, jak září spolu se všemi hvězdami nebe a jejich podobami. Uviděla jsem ryby ve vodě, ačkoli na jejich horní straně bylo 21 božích loktů vody, ačkoli neumím psát – to říkám v porovnání s Naneferkaptahem, svým starším bratrem, který je dobrý písař a velmi moudrý muž.

Nechal si přinést kus nového papýru a napsal na něj vše, co bylo na tom svitku. Nechal ho shořet v ohni a rozpustit ve vodě. Když zjistil, že se rozpustil, vypil to a poznal vše, co na něm bylo (napsáno).

Toho jmenovaného dne jsme se vrátili do Koptu a strávili jsme hezký den před Esetou a Harpokratem. Nalodili jsme se a vypluli jsme na sever. Dorazili jsme na místo jeden ar severně od Koptu. Hle, Thovt zjistil vše, co se Naneferkaptahovi stalo díky tomu svitku. Thovt neváhal a oznámil to Reovi:

„Věz mé právo a můj spor s Naneferkaptahem, synem faraona Mernebptaha! Šel do mého domu, vyloupil ho, ukradl moji skříňku a zabil mého strážce, který ji hlídal!“

Řekli mu: „Je před tebou (= je tvůj) spolu se všemi lidmi, kteří jsou s ním!“

Z nebes byla seslána boží síla se slovy:

„Nenech Naneferkaptaha dojít do Mennoferu zdravého spolu se všemi lidmi, kteří jsou s ním.“

V tutéž hodinu vyšel chlapec Meribptah ven zpod přístřešku faraonovy bárky, spadl do řeky a utopil se. Všichni lidé, kteří byli na palubě, spustili velký křik.

Naneferkaptah vyšel ven ze své kajuty, přečetl nad ním formuli a způsobil, že vystoupal nahoru, ačkoli nad jeho horní stranou bylo 21 božích loktů vody. Zarecitoval nad ním formuli a způsobil, že mu sdělil vše, co se mu stalo, i stížnost, kterou Thovt přednesl před Reem.

Vrátili jsme se s ním do Koptu a nechali jsme ho odnést do mumifikační dílny. Způsobili jsme, že se o něj postarali a dali jsme jej pohřbít po způsobu mocného muže. Nechali jsme jej spočinout v jeho sarkofágu na pohřebišti v Koptu.

Můj starší bratr Naneferkaptah řekl:

„Vyplujme na sever! Neváhejme, ať farao neuslyší to, co se nám stalo, a ať kvůli tomu není jeho srdce zarmouceno!“

Nalodili jsme se, bez váhání jsme vypluli na sever <a dosáhli jsme> místa jeden ar severně od Koptu, místa, kde chlapec Meribptah spadl do vody.

Vyšla jsem ven z kajuty faraonovy bárky, spadla jsem do řeky a utopila jsem se. Všichni lidé, kteří byli na palubě, spustili velký křik. Řekli to Naneferkaptahovi.

Vyšel ven z kajuty faraonovy bárky, odrecitoval nade mnou formuli a způsobil, že jsem vystoupala nahoru, ačkoli nad mou horní stranou bylo 21 božích loktů vody. Zarecitoval nade mnou formuli a způsobil, že jsem mu sdělila vše, co se mi stalo, i stížnost, kterou Thovt přednesl před Reem.

Vrátil se se mnou do Koptu a nechal mne odnést do mumifikační dílny. Způsobil, že se o mne postarali a dal mne pohřbít po způsobu velmi mocného člověka. Nechal mne spočinout v hrobce, kde již odpočíval chlapec Meribptah. Nastoupil na palubu a bez váhání vyplul po proudu, na místo severně od Koptu, jeden ar od místa, kde jsme se utopili.

Promluvil ke svému srdci, řka:

„Což snad mohu jít do Koptu a usadit se tam? Avšak pokud půjdu do Mennoferu, v ten okamžik, kdy se mne faraó zeptá na své děti, co bych mu měl říci? Mohu mu snad říci: Vzal jsem tvé děti k hranici Města,² zabil jsem je, ale sám jsem přežil a živý jsem se vrátil do Mennoferu?“

Nechal přinést kus královského plátna, který měl s sebou, a udělal z něj lněné obinadlo. Ovázal svitek, dal si ho na tělo a pevně ho přivázal.

Naneferkaptah vyšel zpod přístřešku faraonovy bárky, spadl do vody a utopil se. Všichni lidé, kteří byli na palubě bárky, zvolali:

„Velká běda, znovu běda! Ten dobrý písař a mudrc, který neměl sobě rovného, [zemřel]!“

Faraonova bárka vyplula na sever, aniž kdokoli věděl, kde je Naneferkaptah. Dorazili do Mennoferu a oznámili to faraonovi.

Faraó vyšel na před faraonovy bárky ve smutečním oděvu a všichni lidé Mennoferu si oblékli smuteční oděv, spolu s Ptahovými kněžími a Ptahovým veleknězem a celou radou faraonova paláce. Spatřili Naneferkaptaha, jak se zmocnil kormidla faraonovy bárky díky svým schopnostem dobrého písaře. Vytáhli ho nahoru a spatřili svitek na jeho těle. Faraó řekl:

„Nechte odstranit ten svitek, který je na jeho těle!“

Faraonova rada s Ptahovými kněžími a Ptahovým veleknězem řekla faraonovi:

„Náš velký pane – nechť je mu dána doba Reova života – Naneferkaptah byl dobrý písař a velmi moudrý muž!“

Faraó způsobil, že mu obstarali vstup do balzamovací dílny do 16 dnů, výbavu do 35 dnů a pohřeb do 70 dnů. Nechali jej spočinout v jeho sarkofágu v jeho hrobce.

Toto jsou ošklivé věci, které se nám přihodily kvůli tomu svitku, o němž říkáš: Dejte mi ho! Nic ohledně té knihy, kvůli níž nám byl vzat náš čas na zemi, se tě netýká!“

Setne řekl:

„Ihveret, dej mi ten svitek, který jsem spatřil mezi tebou a Naneferkaptahem, jinak si ho vezmu násilím!“

Naneferkaptah se pozvedl na loži a řekl:

---

²Město = Théby, zde asi thébský kraj.

„Což nejsi Setne, kterému tato žena povídala o těch nešťěstích? Nepochopil jsi to snad? Ten jmenovaný svitek, budeš si ho schopen vzít silou dobrého písaře, nebo raději tím, že mne obehraješ? Zahrajme si o něj způsobem hry pro dva hráče!“

Setne řekl:

„Jsem připraven!“

Položili před sebe hrací desku a její psy³ a hráli ve dvou. Naneferkaptah vzal jednu hru Setnemu (tj. vyhrál nad ním). Vyslovil nad ním kouzlo a vzal ho po hlavě hrací deskou, která byla před ním, a zarazil ho do země až po kolena. S druhou hrou učinil stejně: vzal ji Setnemu a zarazil ho do země až po penis. Se třetí hrou učinil stejně a zarazil ho do země až po uši. Pak Setne kvůli Naneferkaptahovi velmi trpěl.

Setne zavolal na Inara, svého soukojence:

„Neváhej a spěchej na zem, vyprávěj faraonovi vše, co se mi stalo a přines amulety mého otce Ptaha a knihu kouzel!“

Spěchal nahoru na zem a sdělil faraonovi vše, co se Setnemu stalo. Faraó řekl:

„Dones mu amulety jeho otce Ptaha a jeho kouzelné svitky!“

Inaros spěchal dolů do hrobky a dal amulety na Setneho tělo. V témže okamžiku vylétl (duch) k obloze. Setne natáhl ruku po onom svitku a ukradl ho. A pak Setne vyšel nahoru z hrobky a světlo šlo před ním a tma šla za ním.

Ihveret za ním plakala, řka:

„Buď pozdravena (=vítej), tmo! Hor tě chraň (= sbohem), světlo! Odešlo od nás vše, co bylo v této hrobce!“

Naneferkaptah řekl Ihveret:

„Nebuď smutná! Donutím jej vrátit sem ten svitek, přičemž bude mít v ruce špičatou hůl a na hlavě oheň.“⁴

Setne vyšel nahoru z hrobky. Způsobil, že se za ním zavřela podle toho, jak byla předtím. Setne přišel před faraona a vyprávěl mu to, co se mu stalo kvůli tomu svitku. Faraó řekl Setnemu:

„Vrať ten svitek do Naneferkaptahovy hrobky jako moudrý muž, nebo způsobí, že jej přineseš se špičatou holí v ruce a s ohněm na hlavě!“

Setne ho ale neposlechl. Stalo se, že Setne neměl žádnou jinou práci na zemi, než rozbalovat svitek a předčítat z něj před všemi lidmi (neboli lůzou).

Pak přišel den, kdy Setne bloumal po nádvoří Ptahova chrámu. Spatřil [ženu], která byla velmi krásná a žádná se jí nevyrovnala. Byla krásná, měla na sobě mnoho zlatých šperků, následovalo ji

---

³ Tj. figurky ve tvaru psů, může jít o hru Psi a šakali nebo senet.

⁴ Tato formulace je zřejmě metaforou, která vyjadřuje, že se Setne vrátí s vědomím své viny a bude se za své předchozí jednání stydět.

několik mladých žen a byli jí přiděleni dva tělesní strážci z domu. V okamžiku, kdy ji Setne uviděl, byl z toho celý pryč. Setne zavolal na svého sluhu:

„Spěchej na místo, kde je ta žena a zjisti, co se děje v její záležitosti.“

Sluha spěchal na místo, kde byla ta žena, zavolal na služebnou, která šla za ní a zeptal se jí:

„Co je zač?“

Řekla mu: „Je to Tabubu, dcera kněze Bastety, paní Anchtauej. Přišla sem vyzvat Ptaha, velkého boha.“

Chlapec se vrátil k Setnemu a vyprávěl mu vše, co mu řekla. Setne řekl chlapci:

„Jdi a řekni té služce: `Je to Setne Chamvaset, syn faraona Vesermaatrea, Ž.P.Z., kdo mě posílá se slovy: Dám ti deset bedenů zlata. Strav se mnou hodinu! Nebo, pokud máš námitky proti násilí, způsobím, že ti to bude uděláno a způsobím, že tě zatáhnou na skryté místo, kde tě nikdo nenajde.´“

Chlapec se vrátil na místo, kde byla Tabubu. Zavolal na její služebnou a promluvil s ní. Vykřikla, protože to, co řekl, byla urážka. Tabubu (ale) řekla chlapci:

„Přestaň mluvit s tou smradlavou služkou! Pojď ke mně a mluv se mnou!“

Chlapec spěchal na místo, kde byla Tabubu. Řekl jí:

„Dám (ti) deset bedenů zlata. Strav hodinku se Setnem Chamvasetem, synem faraona, Ž.P.Z., Vesermaatrea, Ž.P.Z. Pokud máš námitky proti násilí, způsobí, že ti to bude uděláno a způsobí, že tě zatáhnou na skryté místo a kde tě nikdo nenajde.“

Tabubu řekla:

„Bež a řekni Setnemu: `Jsem kněžka, nejsem žádná chudinka. Pokud chceš se mnou dělat to, co chceš, musíš jít do Búbasteia,⁵ do [mého domu]. Je v něm veškerá výbava. Pak si se mnou můžeš dělat, co chceš, když mne u toho nikdo na celé zemi neuvidí; přece nebudu dělat nízké věci na ulici!“

Chlapec se vrátil k Setnemu a pověděl mu o všem, co mu řekla. Řekl:

„Tak je to správné.“

Všichni lidé, kteří byli v Setneho okolí, byli znechuceni.

Setne si nechal přistavit loď, nastoupil na palubu a spěchal do Búbasteia. Dorazil na místo na západ od obdělávané půdy. Nalezl velmi velký dům, kolem nějž byla zeď, na severu měl zahradu a před branou lavici. Setne se zeptal, řka:

„Čí je tento dům?“

Řekli mu: „Toto je dům Tabubu.“

Setne vešel do zahrady. Otočil se na pokladnici zahrady. Oznámili to Tabubu. Sešla dolů a vzala Setneho za ruku. Řekla mu:

---

⁵ Tj. buď Búbasteion, nebo obecně Búbastis.

„Přisáhám při prosperitě domu kněze Bastety, paní Anchtauej, k němuž jsi přišel: Bude to velmi krásné. Pojď se mnou nahoru.“

Setne šel s Tabubu nahoru po schodech domu. Nalezl horní místnost domu uklizenou/vyzdobenou a pokropenou vonným olejem, s podlahou vykládanou pravým lazuritem a tyrkysem. Bylo v ní mnoho postelí, které byly povlečeny královským plátnem a na stole bylo mnoho pohárů ze zlata. Naplnili zlatý pohár vínem a dali ho Setnemu. Řekla mu:

„Ochutnej!“

Řekl jí: „Není nic, co mohu udělat.“

Dali kadidlo na oheň a přinesli královské masti. Setne strávil s Tabubu krásný den, přičemž ještě nikdy neviděl žádnou jí rovnou. Setne řekl Tabubu:

„Dokončíme to, kvůli čemu jsme sem přišli!“

Řekla mu: „Vrátíš se domů, odkud pocházíš!⁶ Jsem kněžka, nejsem obyčejná ženská! Pokud si se mnou chceš dělat to, co chceš, musíš pro mne vystavit dokument o výživném a směnku na všechno, co ti patří.“

Řekl jí: „Nechť přivedou školního písaře!“

Hned ho přivedli. Nechal pro ni vystavit dokument o výživném a směnku na všechno a úplně všechny věci, které mu patřily. V okamžiku, kdy se to stalo, oznámili Setnemu:

„Tvé děti jsou dole.“

On řekl: „Přiveďte je nahoru!“

Tabubu se zvedla a oblékla si šat z královského plátna. Setne v něm viděl každý její úd a jeho touha došla k větší velikosti než té, v níž byl před tím. Setne řekl:

„Tabubu, nech mne dokončit to, kvůli čemu jsem sem přišel!“

Řekla mu: „Vrátíš se domů, odkud pocházíš! Jsem kněžka, nejsem obyčejná ženská! Pokud si se mnou chceš dělat to, co chceš, musíš nechat své děti podepsat mou listinu. Nedovol, aby se hádaly s mými dětmi o tvůj majetek!“

Nechal přivést své děti a nechal je podepsat ten dokument. Setne řekl Tabubu:

„Nech mne dokončit to, kvůli čemu jsem sem přišel!“

Řekla mu: „Vrátíš se domů, odkud pocházíš! Jsem kněžka, nejsem obyčejná ženská! Pokud si se mnou chceš dělat to, co chceš, musíš dát zabít své děti. Nedovol, aby se hádaly s mými dětmi o tvůj majetek!“

Setne řekl: „Nechť jim udělají to zlo, kterého se ti zachtělo!“

Nechala před ním jeho děti zabít a dala je vyhodit z okna dolů mezi psy a kočky. Žrali jejich maso, zatímco to Setne poslouchal a popíjel u toho s Tabubu. Setne řekl Tabubu:

---

⁶ Nebo: Dosáhneš svého cíle. Doslova „Dorazíš do svého domu, do toho, kde jsi.“

„Pojďme dokončit to, kvůli čemu jsme sem přišli! Všechno, co jsi řekla, jsem pro tebe udělal!“
Řekla mu: „Odeber se do pokladnice!“

Setne se odebral do pokladnice, položil se na lože ze slonoviny a ebenového dřeva a přál si přijmout zlato.⁷ Tabubu si lehla vedle Setneho a on natáhl ruku, aby se jí dotkl. Otevřela ústa až k zemi ve velkém výkřiku.

Setne se probudil na místě velkého horka s penisem v šň⁸ a úplně nahý. V tom okamžiku spatřil Setne významného muže, který byl nesen v nosítkách, přičemž pod jeho nohama byla spousta lidí a on vypadal jako faraó. Setne se jal zvedat. Nemohl (ale) vstát kvůli studu, jelikož na sobě nic neměl. „Faraó“⁹ řekl:

„Setne, jak to vypadáš?“

Řekl: „To Naneferkaptah mi to všechno provedl!“

„Faraó“ řekl:

„Jdi do Mennoferu, tvé děti na tebe čekají! Stojí podle svého postavení před faraonem!“

„A jak mám jít do Mennoferu, když na sobě vůbec nic nemám?“

„Faraó“ zavolal na chlapce, který stál (poblíž). Nechal ho dát Setnemu oblečení. „Faraó“ řekl:

„Setne, běž do Mennoferu! Tvé děti žijí. Stojí podle svého postavení před faraonem.“

Setne přišel do Mennoferu. Objal své děti, když zjistil, že jsou naživu.

Faraó řekl: „Byl jsi zase opilý?“

Setne mu vyprávěl úplně o všem, co se mu stalo s Tabubu a Naneferkaptahem. Faraó řekl:

„Setne, předtím jsem pro tebe dělal, co jsem mohl, když jsem říkal: ‚Zabijí tě, když ten svitek nevrátíš na místo, odkud pro tebe byl přinesen.‘ Ty jsi mě ale až do této chvíle neposlouchal. Nech ten svitek odnést Naneferkaptahovi, přičemž budeš mít v ruce špičatou hůl a na hlavě oheň.“

Setne vyšel ven před faraonem, přičemž měl v ruce špičatou hůl a na hlavě oheň. Sestoupil do hrobky, v níž byl Naneferkaptah. Ihveret mu řekla:

„Setne, Ptah, velký bůh, je ten, kdo tě přivedl v pořádku!“

Naneferkaptah se rozesmál:

{„Setne, Ptah, velký bůh, je ten, kdo tě přivedl v pořádku!“ Naneferkaptah se zasmál.}¹⁰

„Já jsem ti to říkal!“

Setne pozdravil Naneferkaptaha. Zjistil, že říkají:

„Je to Re, kdo je v celé této hrobce.“¹¹

---

⁷ Dosl. „přičemž jeho přání přijalo zlato“; není jasné, co tato věta přesně znamená, zlatem se může mýnit i Tabubu.

⁸ Staroegyptská terakotová sexuální pomůcka.

⁹ Dále v textu se mu říká faraó, protože tak Setnemu připadá, i když je z příběhu jasné, že se o faraona nejedná. Pravděpodobně jde o vtělení Naneferkaptaha.

¹⁰ Chyba písaře.

Ihveret a Naneferkaptah Setneho nadšeně zdravili. Setne řekl:

„Naneferkaptahu, je něco, s čím ti můžu pomoci?“

Naneferkaptah řekl: „Setne, víš, že Ihveret a její syn Meribptah jsou v Koptu a tady v této hrobce jsou (jen) díky práci dobrého písaře (tj. díky mému čarování). Nech se přimět k tomu, abys na sebe vzal ten úkol, šel do Koptu a přinesl je sem.“

Setne vylezl ven z hrobky a šel k faraonovi. Vyprávěl faraonovi úplně vše, co mu řekl Naneferkaptah. Faraon řekl:

„Setne, jdi do Koptu a přivez Ihveret a jejího syna Meribptaha!“

Řekl faraonovi: „Nech mi připravit faraonovu loď s její výbavou.“

Dali mu faraonovu loď i s výbavou. Nastoupil na palubu, plavil se a bez otálení dorazil do Koptu. Oznámili to kněžím Koptu a veleknězi Esetinu. Sešli k němu dolů. Vzali ho za ruku a dovedli ho na břeh. Vystoupal s nimi nahoru a šel do chrámu Esety z Koptu a Harpokrata. Nechal přinést dobytek, drůbež a víno a učinil úlitbu a zápalnou oběť před Esetou z Koptu a Harpokratem.

Vydal se na koptskou nekropoli spolu s Esetinými kněžími a Esetiným veleknězem. Strávili tři dny a tři noci prohledáváním všech hrobek, které byly na pohřebišti v Koptu, otáčeli stély písařů Domu života a četli nápisy, které byly na jejich převrácených stranách. Hrobky, v nichž byli Ihveret a její syn Meribptah, nenašli.

Když Naneferkaptah zjistil, že nenašli hrobky, v nichž byli Ihveret a její syn Meribptah, vzal na sebe podobu (dosl. „probudil se v podobě“) prastarého kněze a vydal se Setnemu naproti, a Setne ho spatřil.

Setne řekl starci: „Ty vypadáš přílišně staře, neznáš hrobky, v nichž jsou Ihveret a její syn Meribptah?“

Stařec řekl Setnemu: „Otec otce mého otce řekl otci mého otce: ,Otec otce mého otce řekl otci mého otce: Hrobky Ihveret a jejího syna Meribptaha jsou u jižního rohu hrobky [vojevůdce¹²].““

Setne řekl starci:

„Možná ti ten vojevůdce něco provedl a ty kvůli tomu hodláš strhnout jeho hrobku.“

Stařec řekl Setnemu:

„Tak mne nech hlídat! A dej zničit hrobku vojevůdce. Pokud se stane, že na jižním rohu jeho hrobky Ihveret s jejím synem Meribptahem nenajdou, nech mi udělat něco zlého!“

A tak starce hlídali. Nalezli dům odpočinku Ihveret a jejího syna Meribptaha u [jižního] rohu hrobky vojevůdce. Setne nechal vznešené mrtvoly naložit na faraonovu bárku. Nechal postavit hrobku vojevůdce tak, jak byla předtím.

---

¹¹ Se svitkem se do hrobky vrátilo světlo, ale formulace je to podivná.

¹² Nebo policejního náčelníka.

Naneferkaptah nechal Setneho zjistit, co se stalo, že to byl on, kdo přišel do Koptu, aby způsobil, že budou nalezeny hroby, v nichž byla Ihveret a její syn Meribptah. Setne vylezl na palubu na faraonovu bárku. Bez váhání vyplul na sever a doplul do Mennoferu spolu se všemi lidmi, kteří byli s ním.

Bylo to ohlášeno faraonovi. Sešel dolů před faraonovu bárku. Nechal mumie snést do hrobky, kde byl Naneferkaptah, a nechal její superstrukturu napevno uzavřít.

Toto je úplný zápis: vyprávění o Setnem Chamvasetovi, Naneferkaptahovi a jeho ženě Ihveret a jejím synovi Meribptahovi. Sepsáno božským otcem Čajemherpatim, synem Amonovým.

Patnáctý rok, první měsíc Pučení.